

vet udhævet, at Speculanthandlerne fra Bornholm i Almindelighed maae give et Aars Credit. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at der i Motiverne til Indstillingerne er anført med Hensyn til, at der er gjort en Indskrænkning af 4 Uger i den Tid, i hvilken Speculanthandel skulde kunne drives, at det formodentlig ikke kan være forbundet med nogen Uleilighed, fordi i den Tid kunne Speculanthandlerne selv være tilstede, og endogsaa, ved regelmæssigt at besøge visse Fjorde, erhverve sig faste Kunder og derved regelmæssige Handelsomsætninger. Dermed er det altsaa indrømmet, at Speculanthandlerne have faste Kunder, og jeg troer nu, at det ligger i Forholdets Natur, at man ikke kan have faste Kunder, uden at man enten ganske eller tildeels kommer ind paa Creditsystemet. Jeg skal nu ikke her gaae ind paa, hvad der er det Bedste; men jeg troer dog, at der ligger, at der maa finde et ikke ubetydeligt Creditystem Sted af Speculanterne, og det er derfor, jeg troer, at man maa anse det for meget betænkeligt at gaae ind paa en Afgift med Hensyn til Speculanthandelen, da tilmed Anskuelserne i Island ere aldeles imod at paalægge en saadan Afgift. Jeg har allerede udhævet, at, naar jeg er gaaet ind paa Majoritetens Forslag, er det navnlig med den Hovedbetragtning for Die at faae en Ende paa Sagen.

Jeg skal med Hensyn til § 9 og dens Indhold kun bemærke, at jeg har opfattet de Forhandlinger, som have fundet Sted i Ministeriet, forsaavidt som de ere komne til Udvalgets Kundskab, paa den Maade, at der fandt en Noverensstemmelse Sted mellem Indenrigsministeriet og Udenrigsministeriet. Der var navnlig ved de Documenter, som bleve overgivne til Udvalget, vedlagt en Svarskrivelse fra Udenrigsministeriet til Indenrigsministeriet, saaledes som allerede er anført af en æret Landsthingsmand (Vardenfleth), og denne Skrivelse gik ud paa et andet Forslag end det, der er opført i § 7, idet det navnlig gik ud paa, at der ikke i Paragraphen skulde være den Bestemmelse, at det skulde være overladt til Regjeringen at fastsætte, om der skulde finde en Differentialafgift Sted eller ikke, medens Forslaget af Udvalget skulde gaae ud paa, at en

bestemt Differentialafgift skulde indføres og paalægges, og at det skulde overlades Regjeringen at frigive for en saadan Differentialafgift, forsaavidt som den derved kunde opnaae gunstigere Betingelser for det danske Flag hos nogen af de Nationer, som havde at udrede den høiere Afgift. Men, naar derimod Forslaget gaaer ud paa, at der fra Begyndelsen af ikke skal være nogen Differentialafgift, saa vil jeg ikke nægte, at jeg opfattede dette saaledes, at den Forskellighed i Anskuelser, som fandt Sted mellem de nævnte Ministerier, laa det egentlig udenfor Udvalgets Virksomhed at komme til at afgjøre, da det angik et saa vanskeligt Spørgsmaal som Underhandlinger med Udlandet. Forsaavidt som jeg imidlertid skulde have nogen Mening derom, da forekommer det mig, at man vilde være bedre stillet ved at underhandle med Udlandet, naar der eksisterede en høiere Told for den enkelte Nation, end naar man begynder en Underhandling, hvor der i den Henseende ingen Forskel finder Sted; thi det er aabenbart, at det da vilde være i den fremmede Nations Interesse at trække disse Underhandlinger ud saa længe som muligt, fordi den da vedbliver at nyde godt af, at der ingen Differentialtold er. Men efterat den meget ærede Indenrigsminister idag har erklæret, at Udenrigsministeriet har tiltraadt den Anskuelse, der er fremsat i Paragraphen, skal jeg ikke videre gaae ind paa en Undersøgelse heraf.

Vardenfleth: Jeg vil kun tilføie den Bemærkning til hvad jeg tidligere sagde, at jeg, efterat have hørt den høitærede Indenrigsministers Udtalelse, ikke agter at stille noget Ændringsforslag til § 7. Der bliver nu den Noverensstemmelse mellem Regjeringens Forslag og det Forslag, der er kommet fra Udvalget, at Udvalget har foreslaaet et Maximum af 10 Rd., hvilket den høitærede Indenrigsminister har erklæret sig imod, ligesom jeg ogsaa antager det for at være skadeligt. Imidlertid antager jeg, at, dersom Sagen skulde afgjøres i den Retning, som Ministeriet antager for at være den rette, vilde det vistnok kun kunne ske, dersom den høitærede Minister selv vil stille Ændringsforslag derom. Et saadant vilde ganske afvige fra det, der er foreslaaet